

چشم امید ورزش به سال ۹۹

خدا را شاکر و سپاسگزاریم که در نوشتن و پرداختن به مسایل ورزش استان یک لحظه ما را به حال خود واگذار نکرد. این که تا کنون در زیر پرچم احدی سینه نزده ایم و بی دلیل و بی جهت ثناگوی کسی نشده ایم و صفحات و سطور نشریه را به درهم و دیناری نفروخته ایم و در مقابل زورگویان، حاشیه سازان، عربده کشان و چند چهره های خود فروخته، خود را نباخته ایم همه ناشی از لطف و عنایت پروردگار بزرگ است.

گر نگه دار من آن است که من می دانم

شیشه را در بغل سنگ نگه می دارد

سالی پرفراز و نشیب را پشت سر می گذاریم. سالی که حداقل برای ورزش اردبیل سال چندان مطلوبی نبود. نتیجه نگرفتن ورزش و ورزشکاران استان در صحنه های مختلف به معضل بزرگ ورزش استان تبدیل شده است. تا صحبت از استعداد پیش می آید همه متفق القول بر توانایی های جوانان استان مهر تأیید می زنند ولی آن چه در عمل دیده می شود عدم موفقیت است. گره کار کجاست و چرا ورزش استان در سال های اخیر نتوانسته است انتظارات را برآورده نماید؟

می گویند دو صد من استخوان باید که صد من بار بردارد به نظر می رسد بازنگری اصلی در روند فعالیت های هیأت های ورزشی استان و شهرستان ها لازم و ضروری باشد. چرا رودرباستی و چرا پنهان کاری، بپذیریم که اگر هیأت های ورزشی توان تطبیق خود با شرایط روز را نداشته باشند تحول در سیستم مدیریتی آن ها باید انجام بپذیرد.

به کار های گران باید مرد کار دیده فرستاده شود. مگر قرار نبود که عملکرد هیأت های ورزشی به طور دقیق مورد بررسی قرار بگیرد و از ادامه فعالیت آن هایی که نتایج مطلوبی نگرفته اند جلوگیری شود؟ حاصل آن همه شعار و جلسه و گفتگو ها به کجا انجامید؟ آیا جرئت گفتن ابروئی در بالای چشم است به رؤسای تیم های اعزامی آن ها در المپیاد نتایج مطلوبی نگرفتند وجود ندارد؟ کار هیأت های ورزشی کار آسانی نیست می دانیم که رخس باید تا تن رستم بکشد. آن هایی که در سایه رفاقت و دوستی با مدیران و دست اندرکاران ورزش و یا سفارش این گروه و آن جناح در برخی از هیأت ها به پست و ریاستی رسیده اند هرچقدر که بیشتر برای ماندن اصرار بکنند به همان اندازه به ورزش و رشته های مختلف آسیب می رسانند.

روزها و هفته ها و ماه ها به سرعت می گذرند و وقتی به پشت سر نگاه می کنیم می بینیم که در ورزش کار عمده ای برای میان بردن

مشکلات انجام نشده است.

سال 98 با همه خوبی ها و بدی ها به پایان رسید و حالا همه چشم ها با سال 99 دوخته می شود که بار دیگر عیار همه مدعیان فعال در عرصه ورزش در محک آزمایش قرار بگیرد.

اگر دست اندرکاران استان به وظیفه خود عمل نمایند و ورزش و اداره کل را مورد حمایت قرار داده و این تشکیلات را از کشمکش های سیاسی دور نگاه دارند و با نگاه ورزشی برای خدمت به جوانان صادقانه همت بکنند می توان نسبت به ایجاد فضای آرام و محیط کاری سالم با اتحاد و همدلی امیدوارمان بکنند.

ورزش در همه ابعاد قابل مقایسه با دیگر امور حاکم در جامعه نبوده و نیست. ورزش و کسانی که باید در جهت تحقق آرمان های آن نقشی داشته باشند نیاز به برخی از ویژگی ها و پارامترهای خاص دارند. در هر زمانی که در ورزش بوی مشمئز کننده منیت و جناح گرایی به مشام برسد کارها در مسیر پیشرفت و اعتلا قرار نمی گیرند. دامن ورزش و تشکیلات آن را از میدان داری بحثی به نام جناح گرایی باید دور نگاه داشت.

نه برای یک بار بلکه برای ده ها بار به وضوح دیده شده و می توان مثال های متعددی را مورد استفاده قرار داد مبنی بر این که تخریب نفرات به پیکر ورزش و سیستم مدیریتی آن با افکار جناحی همیشه با شکست مواجه شده است و در هر مقطعی که این کار صورت پذیرفته ایجاد فاصله بین اهالی راستین ورزش را موجب شده است.

سال 98 برای ورزش استان می تواند ایام حساس و سرنوشت سازی در پیش رو داشته باشد. امید می رود در سال جدید اختلافاتی که پایه و اساس آن ها منیت بوده باشد در ورزش ما جایگاهی نداشته باشد و آرزومی کنیم مسئولین استان و بخصوص استاندار برای توجه به ورزش استان حساب جداگانه ای باز بکنند و حداقل برای این نیز به موازات سایر امور جامعه حق و حقوقی قائل بشوند.

ممکن است عده ای بگویند که با وضعیتی که در حال حاضر در جامعه حاکم است و اکثریت مردم و مسئولین درگیر مبارزه با ویروس کرونا هستند طرح توجه به ورزش و گوشزد کردن مواردی در این ارتباط نمی تواند از ضروریات های حال حاضر جامعه تلقی گردد.

به این قبیل افراد باید گفت که ملت قهرمان ایران روزهای سخت و سهمگین تری از روزهای کرونایی سپری کرده اند و همواره در سایه اراده، ایمان و پشتکار پیروزی و موفقیت را در آغوش کشیده اند. شکست دادن کرونا با روحیه سلحشوری مردم ایران کاری سخت نمی تواند باشد و مسلماً این امر در آینده ای نزدیک محقق خواهد شد و بنابراین ورزشی ها و کسانی که به سلامت و شادابی جامعه می اندیشند

توصیه ها و نیازهای جامعه ورزشی را مطرح می کنند تا فردا مسئولین بهانه ای برای عدم توجه نداشته باشند.